

Fredstid kan det naturligvis være godt nok. Jeg betvivler nu ikke, at den høitærede Minister vil svare mig derpaa: Sa, lad mig faae Penge bevilgede til Trossetransportbaade. Jeg finder det aldeles nødvendigt at have nogle Dampstibe, da vi jo nu mangle saadanne, der udelukkende kunne anvendes som Transportstibe, og naar de ere de Herrer ville erindre, hvad der fremgik af Diskussionen om Forsvarslovene, hvor megen Vægt der blev lagt paa, at Trosserne kunde oversføres fra Jylland og Fyn til Sjælland, ville de vist ogsaa indrømme, at Forholdene eventuelt under saadanne Omstændigheder vilde kunne stille sig saaledes, at man maa regne Tiden ud i Timer, forinden Forhindringer kunne lægge sig i Veien fra den sjenbtlige Side. Derfor tror jeg, at et saadant Ekib maa have saavidt muligt den største Hastighed, der kan staffles til, og da jeg ikke tror, at „Slesvig“ kan løbe mere end 10 Miles Gort, vil det saaledes ikke længere under Krigsforhold kunne svare til den Hensigt, det skal sydestgjøre. Jeg skal hermed slutte, idet jeg dog endnu skal minde om, at Flaaden netop paa Grund af sit meget kostbare Materiel er anderledes stillet end Hæren. Naar man staar stille, naar man hvert Aar bevilger det Samme, som man har bevilget det foregaaende Aar, hvad der foretlen ikke engang er Tilfældet iaar, da gaar man tilbage. Det siges jo saaledes ganske i Almindelighed, at den, der staar stille, gaar tilbage; men rammer det noget Sted, da rammer det, hvad der hører ind under Begrebet Ekibe, de gaa i slige Tilfælde tilbage, fordi Forholdene fordrer, at der ydes betydelige Beløb til deres Vedligeholdelse, og blive de ikke vedligeholdte, saa blive de slettere og slettere og mindre og mindre brugbare. Det maa derfor ikke forbause nogen af de Herrer om efterhaanden, som vi faae flere og flere Ekibe, Bevillingerne Aar for Aar ville stige; thi Vedligeholdelse maa idetmindste til, og at holde sig til det samme Beløb er det Samme som at sige, at Ekibene tabe i Verdi, at de blive mindre kampdygtige Aar for Aar, og at Flaadens Tilstand gaar tilbage.

Bale: Jeg har bedet om Ordet, for at udtale mig om Vædringsforslaget under Nr. 153 paa Vædringsforslagslisten. Naar de ærede Herrer ville se efter i Finantslovsforslaget, ville de se, at der til Fyrvæsenet er forlangt 636,163 Kr. 82 Ore, og til Vagervæsenet 88,019 Kr. 33 Ore. Jeg skal ved samme Leilighed berøre, hvad der staar i Finantslovsforslaget Tillæg A. Sp. 147 forneben om, hvad der gaar med til Kristiansø og dens Vedligeholdelse som Nodhavn. Jeg nævner blot dette foreløbig med Hensyn til, hvad jeg vil komme ind paa. I Bemærkningerne til de vedkommende Bestemmelser i Finantslovsforslaget vil man finde (Sp. 1025 i Tillæg A.)

en Fortegnelse over Fyrvæsenets Lønninger, ligesom man ogsaa der vil finde, hvor stort et Antal Fyr der er her i Danmark. De beløbe sig til mellem 40 og 50. Den høitærede Minister har Sp. 1045 gjort nogle Bemærkninger om de yderligere Udgifter, som ønskedes paa denne Konto. I Finantsudvalgets Bemærkninger til det Punkt paa Finantslovsforslaget vil man se, at der Tillæg B. Sp. 633 under Nr. 196 er gjort en Bemærkning om, hvorfor man vil nedskætte denne Konto med 60,000 Kr., og at Udvalget har udbedet sig en Skrivelse fra Marineministeren, hvorefter der gives en Fortegnelse over de Strandinger, der siden 30te December 1877 ere forefaldne paa de Steder, hvor man ønskede Fyr anlægge, og derhos har Finantsudvalget gjort følgende korte Bemærkning, derom: „Da de ekstraordinære Foranstaltninger ved Fyrvæsenet fremdeles ere saa betydelige, foreslaar Udvalget atter at udslyde Bevillingen til et Fyranlæg paa Lodbjerg, hvortil der er opført 60,000 Kr.“ Det Vædringsforslag, i Anledning af hvilket jeg har bedet om Ordet, er altsaa Nr. 153. Man vil se, at det, som Udvalgets Forslag gaar ud paa, at Summen 254,900 Kr. nedsettes med 60,000 Kr., og det er herom, at jeg vil gjøre nogle Bemærkninger, og da først om den finantsielle Side af Sagen. Da det er hele Udvalget, der har stillet dette Forslag, gjør jeg en Bemærkning, som ærede Medlemmer og navnlig ærede militære Medlemmer ville forstaa, nemlig den, at Finantsudvalgets og Finantsbevillingens Opgave jo maa være den at fordele Udgifterne paa de forskellige Aar, saa at en Balance kommer tilstede, at det ikke alene gjælder om at spare paa alle Punkter, men at det er rigtigt at tage Hensyn til, hvilke Udgifter der ere paatrængende, og hvilke der kunne opsættes. Jeg har altsaa i og for sig ikke saa Meget imod, hvad Udvalget er kommet til. Udvalget siger kun, at det vil atter udslyde denne Bevilling; men i de Ord: udslyde denne Bevilling ligger jo ikke, at derne Bevilling bestandig skal fortafkes, men kun at dette Aar ikke menes at være det, hvor det er nødvendigt at give den. Om det ogsaa forudsættes, at samtlige Brancher af Regjeringen vilde komme i eet Aar med alle deres Fordringer, saa vil man jo deraf se, at Finantsministeren maatte sine Opmærksomhed henvendt paa den øvrige Del af Administrationen, saaledes at man indskrænkede sig til det, som er absolut nødvendigt, for at faae Udgifter og Indtægter til nogenlunde at balancere. Jeg tillader mig nu at hense til mine ærede Kaldsæller i dette Thing, at der paa dette Punkt er en høi Grad af Opfordring til at foretage Noget, og jeg tør sige, at, hvad man paa dette Punkt udretter, er Noget, hvorved man mere end ved alt Andet bidrager til at forsikre Danmark i Fredstid. Saaledes er der ovre paa Jyllands Vestkyst ganske vist allerede en Del Fyr, men der er og-